

VRELO

ŽIVOTA

Liturgijski izgled

37. međunarodnog euharistijskog kongresa. Bez ikakvog pretjerivanja može se ustvrditi, da je euharistijski kongres u Münchenu bio neke vrste pučki liturgijski kongres. Da se ovo euharistijsko slavlje obavilo u stilu suvremenog liturgijskog shvaćanja crkvenog života i crkvene pobožnosti, treba prije svega zahvaliti grupi prominentnih liturgičara i teologa na čelu sa župnikom Münchenske katedrale prelatom K. Abentum. U toj grupi su bili Jungmann, Egenter, Pascher, Schnitzler, Schreißmayer, Tewrs i Tillmann.

Na svim dosadašnjim euharistijskim kongresima, pače i na posljednjem u Rio de Janeiro 1955. središnja točka cijelog kongresa bila je teoforična procesija s euharistijskim blagoslovom, a na ovom SV. MISA sa zajedničkim sudjelovanjem prisutnih, posebno sa zajedničkom PRICHEŠĆU. Očit znak, da naše doba ima mnogo više oduševljenja za euharistijsku žrtvu, nego za reprezentativne procesije.

Prof. J. A. Jungmann predložio je za ovaj kongres liturgijski naziv "STATIO OBIS - ZBOR SVIJETA". Taj je naziv službeno prihvaćen. Statio-zbor je u liturgiji vrlo značajan izraz, koji je u doba najbujnijeg liturgijskog života označavao sa kupljanje vjernika na službu Božju oko

glavnog liturga u središtima kršćanstva (Rim, Antiohija, aleksandrija, Milan, Trier). Po simbolima uzetim iz liturgije zadnjih dana Svete sedmice izraženi su najznačajniji problemi današnjeg kršćanstva.

Četvrtak, 4. kolovoza, bio je dan GOSPODNE VEČERE. U obredima, govorima i predavanjima nastojalo se omogućiti vjernicima, da dožive veličinu SVEČENSTVA i potrebu BRATSKE LJUBAVI. Obavljeno je redjenje svećeničkih kandidata iz različitih naroda i redova. Simbolični izražaj bratske ljubavi bila je agapa, kod koje su učesnike dvorili kardinali, biskupi i svjetovni dostojanstvenici, a još više obred pranja nogu iz Evandjelja svečane večernje Mise.

Petak, 4. kolovoza, bio je dan, u koji su učesnici trebali doživjeti značenje KRIŽA i ŽRTVE. To se nastojalo postignuti pri je svega potresnim obredima Velikoga petka: otkrivanjem križa, klanjanjem križu i molitvama za potrebe cijele Crkve.

Subota, blagdan Preobraženja 6. kolovoza, bio je DAN SVIJETLA, koje simbolizira uzvišenost kršćanske nauke i ljepotu kršćanskog života. U večer toga dana, u stilu bogoslužja Uskrsnog bdjenja, uz simbolični sjaj mnogobrojnih svijeća obavljena je obnova krsnog zavjeta i posveta svijeta.

Nedjelja, 7. kolovoza, proslavljena je kao DAN GOSPODNI sa svečanom Misom kardinala-legata. Uz promjenljive dijelove Mise dodani su čitavi psalmi. Kod Prikazanja se obavio značajni ophod s darovima za Crkvu u misijama. Još je značajnija bila zajednička Pričest, u kojoj su prestavnici svih naroda primali tijelo Spasitelja, koji se predao "ZA ŽIVOT SVIJETA" (kongresna lozinka).